

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lag om ändring av lagen om höjda avskrivningar på
investeringar inom utvecklingsområdet**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet ändras. Förslaget innebär att små och medelstora företag i beskattningen kan göra höjda avskrivningar också på anskaffningsutgifter för investeringar i anläggningstillgångar som de företar under åren 2007—2008. Under de tre första skatteåren är maximibeloppet av en avskrivning av anskaffningsutgiften för

anläggningstillgångar lika med normal avskrivning höjd med 50 procent. Tillämpningsområdet för lättningen förblir i huvudsak oförändrat.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2007. Den tillämpas första gången vid beskattningen för 2007.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (1262/1993) tillämpas på små och medelstora företags investeringar inom utvecklingsområdet under skatteåren 1998—2006. Enligt lagen får anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar som anskaffats för en produktionsinrättning eller ett turistföretag som grundats i utvecklingsområdet dras av i beskattningen genom avskrivningar som är större än de normala avskrivningarna. Skattelättnaden gäller utöver nya produktionsinrättningar och turistföretag även väsentligt utvidgande eller förnyande av produktionsinrättningar eller turistföretag.

Höjd avskrivning kan göras under det år då tillgångarna tas i bruk och under de två därpå följande åren. Maximibeloppet av en avskrivning som görs under dessa år är den i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968), nedan näringskattelagen, föreskrivna avskrivningens maximibelopp höjt med 50 procent. Rätten att göra höjda avskrivningar gäller sådana tillgångar som avses i 30 och 34 § i näringskattelagen, dvs. maskiner,

inventarier och andra med dem jämförbara lösa anläggningstillgångar samt byggnader och konstruktioner. Den storlek på avskrivningar för lösa anläggningstillgångar som föreskrivs i näringskattelagen får vara högst 25 procent av utgiftsresten. De maximala avskrivningarna för byggnader och konstruktioner är mellan 4 och 20 procent beroende på byggnadstyp. Således är beloppet av den höjda avskrivningen på exempelvis lösa anläggningstillgångar under de tre första åren högst 37,5 procent i stället för 25 procent och exempelvis avskrivningen på produktionsbyggnader högst 10,5 procent i stället för 7 procent.

Lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet tillämpas på investeringar som görs på utvecklingsområdets första eller andra stödområde som fastställs i det beslut av statsrådet som utfärdats med stöd av 7 § i lagen om regional utveckling (1135/1993). Statsrådets beslut om utvecklingsområdet och stödområden (1244/1999) är i kraft under åren 2000—2006. Stödområdena är belägna framför allt i norra och östra Finland.

Endast små och medelstora företag inom utvecklingsområdet är berättigade till skattelättnaden. Som små eller medelstora

företag betraktas företag som har färre än 250 anställda. Dessutom förutsätts att företaget har en omsättning på högst 20 miljoner euro eller en balansomslutning på högst 10 miljoner euro. Lagen ändrades 2003 så att de företag som är berättigade till skattelättnaden skall uppfylla de kriterier som beskriver fristående företag samt övriga kriterier på ett litet och medelstort företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.

Med anledning av EG:s bestämmelser om statligt stöd har lagens tillämpningsområde från och med 1998 dessutom begränsats så, att stöd inte beviljas inom sektorer som det enligt EG-fördraget är förbjudet att stödja eller som är förknippade med särskilda begränsningar, dvs. inom s.k. känsliga sektorer. Eftersom de förbud och begränsningar som hör samman med de känsliga sektorerna inte kan beaktas när lagen tillämpas på en enskild investering, har det ansetts vara motiverat att vissa sektorer i sin helhet står utanför skattelättnaden. Skattestöd har således inte beviljats för investeringar som riktar sig till förädling av jordbruksprodukter, tillverkning av stål eller stålror, framställning av konstfibrer, tillverkning av bilar eller bildelar eller tillverkning eller reparation av fartyg. Inga ändringar föreslås i fråga om denna begränsning.

För att främja investeringar inom utvecklingsområdet föreslås att skattelättnaden fortsättningsvis skall vara i kraft så, att små och medelstora företag som är verksamma inom utvecklingsområdena får göra höjda avskrivningar för investeringar som de gjort även under skatteåren 2007–2008. Lagen om regional utveckling har upphävts genom regionutvecklingslagen (602/2002). Med stöd av 38 § 2 mom. i regionutvecklingslagen har statsrådet givits fullmakt att bestämma om indelning av utvecklingsområden i stödområden, utgående från de ekonomiska regionerna. I anslutning till detta är en ändring av lagstiftningen under arbete vid inrikesministeriet. I fråga om skattelättnadens regionala tillämpningsområde föreslås att skattelättnaden får tillämpas på investeringar

som görs på utvecklingsområdets stödområde I, som fastställs i statsrådets beslut. Befolkningsandelen i det område som omfattas av skattelättnaden ändras inte väsentligt i förhållande till hela landets befolkning.

Bransch- och storleksbegränsningarna i fråga om de företag som omfattas av lagens tillämpningsområde förblir oförändrade.

2. Propositionens konsekvenser

2.1. Konsekvenser för skatteintäkten

Enligt uppgifter från Statens ekonomiska forskningscentral uppgick avdragen av höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet i beskattningen för år 2002 till ca 8,54 miljoner euro, år 2003 till ca 14,85 miljoner euro och år 2004 till ca 7,85 miljoner euro.

I samband med att skattelättnaden fortsätter att gälla beräknas det sammanlagda beloppet höjda avskrivningar hålla sig på samma nivå som de senaste åren. Vid beskattningen för 2007 beräknas beloppet av höjda avskrivningar uppgå till ca 6,2 miljoner euro. Skattelättnaden blir således ca 1,6 miljoner euro. Statens andel av de förlorade skatteintäkterna är ca 1,2 miljoner euro, kommunernas andel ca 0,35 miljoner euro och församlingarnas andel ca 31 000 euro. Den föreslagna skattelättnadens effekter på skatteintäkterna beräknas vara ca 2,3 miljoner euro år 2008.

Tillämpningen av höjda avskrivningar vid beskattningen gör att avskrivningarna på motsvarande sätt blir mindre under senare år. Som helhet betraktat består den fördel som företagen får genom skattelättnaden av den ränteförmån som uppkommer genom att avskrivningarna är degressiva. Räntefördelen av att företagsbeskattningen skjuts upp uppgår årligen till ca 0,5 miljoner euro.

Effekterna av skattelättnaden

Statens ekonomiska forskningscentral utredde år 2005 på finansministeriets begäran effekterna av avskrivningar på investeringar som görs i utvecklingsområden. I undersökningen utreddes särskilt stödets

effekter på investeringarna och på den regionala fördelningen av investeringar, skattelättnadernas kvantitativa utveckling och överlappningar mellan skattestöd och direktstöd till företagen åren 1994-2002.

Utredningens slutsats var att de avskrivningar som görs inom utvecklingsområdena i stort sett har mist sin betydelse som ett regionalpolitiskt instrument. Stödet har minskat till en bråkdel jämfört med nivån på 1980-talet och beräknas ha varit ca 0,5 miljoner euro under de senaste åren. Stödintensiteten i fråga om det nuvarande stödet är också låg, ca en procent av värdet av investeringen. Stödet utnyttjas i mycket liten utsträckning. Enligt utredningen torde inte skattestödets kvantitativa utveckling enbart bero på strängare grunder för stödet utan även på att företagen inte har varit villiga att göra skattelättnadsavskrivningar, även om de hade rätt till det. Enligt en grov uppskattning utnyttjades skattelättnaderna en eller flera gånger under åren 1994-2002 endast av ca 6 procent av de företag inom industrin och hotell- och restaurangbranschen som är verksamma inom utvecklingsområden. Beloppet av investeringarna inom utvecklingsområdena förefaller även vara tiotals gånger större än det belopp som utgör grunden för avskrivningar inom utvecklingsområden.

I utredningen bedömdes den ringa användningen av avskrivningar bl.a. bero på att lönsamheten i en del av företagen inte är så stor att den tillåter avdrag för skattelättnadsavskrivningar, och med de nuvarande grunderna för stödet och den låga räntenivån upplevs den räntefördel som stödet ger vara obetydlig. Å andra sidan kan avdrag för en avskrivning till och med öka ägarens och företagets totala skattebörda på grund av avskrivningens inverkan på nettoförmögenheten.

Skattelättnadsavskrivningar minskar företagets egna kapital och därmed även soliditeten, vilket eventuellt kan bli till en nackdel i affärsförbindelserna. Avdrag för skattelättnadsavskrivningar innebär dessutom administrativa kostnader eftersom de inte hör till de planemässiga avskrivningarna i bokföringen, utan skall upptas som förändring i avskrivningsdifferensen i

bokslutet samt specificeras i skattedeklarationen.

I utredningen gjordes en effektanalys utgående från uppgifter från skatteförvaltningens databaser. Man undersökte vilka effekter avdrag för avskrivningar inom utvecklingsområden har på tre separata variabler, vilka var personalstorlek, omsättning och investeringar. Resultaten tyder på att avskrivningar inom utvecklingsområden inte har en statistiskt betydande effekt på någon av de tre undersökta variablerna som beskriver företagets tillväxt. I Statens ekonomiska forskningscentrals utredning konstateras dock att på grund av vissa brister i det material som använts och i variablerna blir resultatet av effektbedömningen i viss mån osäkert.

På grundval av Statens ekonomiska forskningscentrals utredning kan man dra den slutsatsen att i sin nuvarande form har skattelättnaden ingen nämnvärd betydelse som investeringsincitament. Av denna anledning är det skäl att i framtiden på nytt bedöma om det är ändamålsenligt att fortsätta bevilja skattelättnaden.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtanden om förslaget har begärts av inrikesministeriet och handels- och industriministeriet. De ställningstaganden som anförts i utlåtandena har i mån av möjlighet beaktats vid beredningen av propositionen.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

4.1. Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och ses bli behandlad i samband med den.

4.2. Samband med internationella fördrag

Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd grundar sig på artiklarna

87—89 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Därtill finns specialbestämmelser om stöd till vissa sektorer. Statligt stöd som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen, genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är inte lämpligt för den gemensamma marknaden enligt artikel 87 i EG-fördraget. Exempelvis en skattelättnad som beviljas företag kan utgöra en sådan mot gemenskapsrätten stridande stödåtgärd.

Europeiska gemenskapernas kommission har antagit en förordning (EG) nr 70/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag, nedan gruppundantagsförordningen för små och medelstora företag. I gruppundantagsförordningen för små och medelstora företag avses med stöd åtgärder som uppfyller de kännetecken på förbjudna statsstöd som anges i artikel 87.1 i EG-fördraget. I förordningen bestäms om de förutsättningar som skall gälla för att stöd som beviljats små och medelstora företag skall vara förenligt med den gemensamma marknaden och befriat från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i EG-fördraget.

Programmet gällande höjda avskrivningar på investeringar utgör i artikel 87.1 i EG-fördraget avsett stöd, eftersom det gynnar företag som är belägna i bestämda regioner. Stödet i fråga utgör investeringsstöd enligt gruppundantagsförordningen för små och medelstora företag. I kommissionens beslut (11.6.2001 SG(2001) D/289096) har kommissionen ansett att den gällande skattelättnaden för utvecklingsområdet överensstämmer med riktlinjerna om statligt stöd och har inte motsatt sig systemet.

Enligt gruppundantagsförordningen för små och medelstora företag är det möjligt att investera i materiella anläggningstillgångar som hänför sig till skapandet av en ny anläggning, utvidgning av en existerande anläggning, eller igångsättande av en verksamhet som innebär en grundläggande

förändring av en existerande anläggningsprodukt eller produktionsprocess. De stödberättigande kostnaderna för materiella investeringar utgörs av kostnader som avser investeringar i mark, byggnader, maskiner och utrustning.

Förordningen gäller således relativt stora investeringar av permanent karaktär och stöd kan inte beviljas exempelvis för sporadiska investeringar i lösa anläggningstillgångar.

Stöd som undantas genom kommissionens gruppundantagsförordning för små och medelstora företag får inte kumuleras med något annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget eller med annan gemenskapsfinansiering. Det beräknade skattestöd som föranleds av användning av rätten till höjd avskrivning beaktas vid prövning av nivån av andra stöd så att totalbeloppet av stöd inte överstiger det tillåtna maximibeloppet.

Förordningen förutsätter att det i stödprogrammet finns en uttrycklig hänvisning till kommissionens förordning och till offentliggörandet av stödprogrammet i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. På det sätt som förutsatts i förordningen skall Finland till kommissionen inom 20 arbetsdagar överlämna en i förordningen avsedd sammanfattning av uppgifterna om stödprogrammet för offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Det stöd som avses i propositionen uppfyller villkoren i gruppundantagsförordningen för små och medelstora företag varav följer att Finland avser att anmäla stödet på det ovan nämnda sättet.

5. Ikraftträdande

Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 januari 2007. Lagen tillämpas vid beskattningarna för skatteåren 2007—2012.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 17 december 1993 om höjda avskrivningar på investeringar inom
 utvecklingsområdet (1262/1993) 1 § 2 mom., 2 § 2 mom. och 8 § 2 mom.,
 av dem 2 § 2 mom. och 8 § 2 mom. sådana de lyder i lag 914/2003, som följer:

1 §

Lagens syfte och dess regionala tillämpning

Med utvecklingsområdet avses i denna lag
 stödområde I inom det utvecklingsområde
 som statsrådet utsett med stöd av
 regionutvecklingslagen (602/2002).

2 §

*Investeringar som berättigar till
 skattelättnad*

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även
 på små eller medelstora företag som bedriver
 näringsverksamhet och som under skatteåren
 1998—2008 gör en i nämnda moment avsedd
 investering. För anskaffningsutgiften för
 anläggningstillgångar får göras en i 5 §
 avsedd höjd avskrivning, om företaget vid
 utgången av skatteåret är ett litet eller
 medelstort företag. Vad som bestäms i detta
 moment tillämpas dock inte på företag inom
 följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,

- 2) tillverkning av stål eller stålrör,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar, eller
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg.

8 §

Ikraftträdande

Lagen tillämpas vid beskattningarna för
 skatteåren 1994—2012.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid
 beskattningen för skatteåret 2007.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag
 tillämpas på stödjande av
 produktionsverksamhet och
 turistföretagsverksamhet inom
 utvecklingsområdet kommissionens
 förordning (EG) nr 70/2001 om
 tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-
 fördraget på statligt stöd till små och
 medelstora företag. Den sammanfattning av
 stödordningen som förutsätts i förordningen
 offentliggörs i Europeiska gemenskapernas
 officiella tidning.

Helsingfors den 12 september 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Eero Heinäluoma*

Lag

om ändring av lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 17 december 1993 om höjda avskrivningar på investeringar inom
utvecklingsområdet (1262/1993) 1 § 2 mom., 2 § 2 mom. och 8 § 2 mom.,
av dem 2 § 2 mom. och 8 § 2 mom. sådana de lyder i lag 914/2003, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens syfte och dess regionala tillämpning

Med utvecklingsområdet avses i denna lag
stodområde I och II inom det
utvecklingsområde som statsrådet utsett
med stöd av lagen om regional utveckling
(1135/1993).

2 §

Investeringar som berättigar till skattelättnad

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även
på små eller medelstora företag som
bedriver näringsverksamhet och som under
skatteåren 1998—2006 gör en i nämnda
moment avsedd investering. För
anskaffningsutgiften för
anläggningstillgångar får göras en i 5 §
avsedd höjd avskrivning, om företaget vid
utgången av skatteåret är ett litet eller
medelstort företag. Vad som bestäms i detta
moment tillämpas dock inte på företag inom
följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,
- 2) tillverkning av stål eller stålror,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar, eller
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens syfte och dess regionala tillämpning

Med utvecklingsområdet avses i denna lag
stodområde I inom det utvecklingsområde
som statsrådet utsett med stöd av
regionutvecklingslagen (602/2002).

2 §

Investeringar som berättigar till skattelättnad

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även
på små eller medelstora företag som
bedriver näringsverksamhet och som under
skatteåren 1998—2008 gör en i nämnda
moment avsedd investering. För
anskaffningsutgiften för
anläggningstillgångar får göras en i 5 §
avsedd höjd avskrivning, om företaget vid
utgången av skatteåret är ett litet eller
medelstort företag. Vad som bestäms i detta
moment tillämpas dock inte på företag inom
följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,
- 2) tillverkning av stål eller stålror,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar, eller
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg.

8 §

Ikraftträdande

Lagen tillämpas vid beskattningarna för
skatteåren 1994—2010.

8 §

Ikraftträdande

Lagen tillämpas vid beskattningarna för
skatteåren 1994—2012.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid
beskattningen för skatteåret 2007.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag
tillämpas på stödjande av
produktionsverksamhet och
turistföretagsverksamhet inom
utvecklingsområdet kommissionens
förordning (EG) nr 70/2001 om
tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-
fördraget på statligt stöd till små och
medelstora företag. Den sammanfattning av
stödordningen som förutsätts i förordningen
offentliggörs i Europeiska gemenskapernas
officiella tidning.